

**Συναξάρι τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Νέου, τοῦ ἐκ
Τυρνάβου, + 8 Ὀκτωβρίου.**

Ἡ Σύναξη τῶν ἐν Θεσσαλία Ἁγίων.

Ὁ Ἅγιος Ὄσιομάρτυς, Ἰγνάτιος, κατὰ κόσμον Ἰωάννης, καταγόταν ἀπό τό χωριό Παλαιά Ζαγορά τῆς ἐπαρχίας Τυρνάβου καί ἐγεννήθηκε ἀπό εὐσεβεῖς γονεῖς, τόν Γεώργιο καί τήν Μαρία, οἱ ὅποιοι, ἀφοῦ παρέλαβαν τόν υἱό τους, μετοίκησαν στή Φιλιππούπολη.

Ὁ Ἅγιος προέκοπτε στήν ἀρετή καί τήν εὐσέβεια ἀπό τήν παιδική του ἡλικία. Ἀπό ἀγάπη πρὸς τό μοναχικό βίο ἤλθε στό ὄρος Ρίλον, ὅπου κατέφυγε σέ μονή καί ἔκανε ὑπακοή σέ ἕναν αὐστηρό γέροντα ἐπί ἑξὶ χρόνια. Ἀφοῦ ἐπανῆλθε στή Φιλιππούπολη, ἀζοῦσε κατὰ Χριστόν.

Κατά τήν ἐποχή ἐκείνη οἱ Τοῦρκοι ἐμάζευαν στρατό, γιά νά πολεμήσουν κατὰ τῶν Σέρβων, πού εἶχαν ἐπαναστατήσῃ. Ἔτσι ἐπρότειναν στόν Γεώργιο, τόν πατέρα τοῦ Ἁγίου, νά δεχθεῖ νά ἐκστρατεύσει μέ τά στρατεύματά τους ὡς χιλίαρχος κατὰ τῶν Σέρβων. Ἐπειδή ὅμως δέν κατάφεραν νά τόν πείσουν, ἀρνούμενο νά πολεμήσῃ κατὰ ὁμοδόξων του, τόν ἐφόνευσαν καί ἐτούρκευσαν τή σύζυγο καί τίς δύο θυγατέρες του. Μόλις ὁ Ἰωάννης ἐπληροφορήθηκε τό θάνατο τοῦ πατέρα του καί τά παθήματα τῆς μητέρας καί τῶν ἀδελφῶν του, ἤλθε στό Βουκουρέστι, ὅπου ἐγνώρισε τόν Ἅγιο Ὄσιομάρτυρα Εὐθύμιο. Φεύγοντας ἀπό τό Βουκουρέστι καί ὀδεύοντας πρὸς τό Ἅγιον Ὄρος, συνελήφθη ἀπό Ὄθωμανούς στρατιῶτες στή Σούμλα, οἱ ὅποιοι τόν ἐπέεζαν νά ἀρνηθεῖ τήν πίστη του. Φοβηθεῖς ὁ Ἰωάννης τούς ἔδωσε ὑπόσχεση, ὅτι θά γίνῃ Ὄθωμανός.

Μετά από αυτά ήλθε στο Άγιον Όρος και ασκήτεψε στη Σκήτη της Αγίας Άννης. Αργότερα μετέβη στη Σκήτη του Τιμίου Προδρόνου, όπου χειραγωγήθηκε από τον πνευματικό Νικηφόρο και τον Γέροντα Ακάκιο. Συλλογιζόμενος το μαρτύριο του Όσιομάρτυρος Δαυΐδ, πού έμαρτύρησε στη Θεσσαλονίκη, και του Όσιομάρτυρος φίλου του Εϋθύμιου από τη Δημητσάνα, έκαλλιεργούσε στην καρδιά του τον πόθο του μαρτυρίου και την άσκησή του στις αρετές. Έτσι, αφού έκάρη μοναχός και ονομάστηκε Ιγνάτιος, έλαβε από τον Γέροντα Ακάκιο την εύλογία να μεταβεί στην Βασιλεύουσα, για να έπληρώσει τον εκ μαρτυρίου πόθο.

Συνοδευόμενος, όπως και ο Άγιος Εϋθύμιος, υπό του μοναχού Γρηγορίου, έφθασε στην Κωνσταντινούπολη στις 29 Σεπτεμβρίου 1814. Αφού μετέλαβε των Αχράντων Μυστηρίων, κατόρθωσε μετά πολλές προσπάθειες να παρουσιασθεί στο κριτήριο ένδεδυμένος με τουρκικά ιμάτια. Έριξε κατά γής το σαρίκι πού έφοροϋσε και όμολόγησε τό Όνομα του Χριστού λέγοντας, ότι όταν ήταν παιδί έδωσε, έπειδή έπιέσθηκε, λόγο ότι θά άρνηθεί την πίστη του και τώρα ήλθε να λάβει πίσω τό λόγο του εκείνο και να κηρύξει τον Χριστό ως Άληθινό Θεό. Απαντώντας δέ στις προτροπές και τά δελεάσματα του κριτού, έλεγξε μέ θάρρος τη μουσουλμανική θρησκεία. Αμέσως ό κριτής έδωσε έντολή να φυλακίσουν και να βασανίσουν άνηλεως τον Άγιο. Αφού τον όδήγησαν και πάλι στο κριτήριο, ό Μάρτυρας απέκρουσε τίς ύποσχέσεις των Τούρκων. Τό ίδιο συνέβη και την τρίτη φορά. Έτσι ό Άγιος Ιγνάτιος καταδικάσθηκε, τό έτος 1814, στον δι' άγχόνης θάνατο.